

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 15. Prosper sancta-Crucius Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI.
A. C. 1589.

vo posuit, pluresque alias fundaciones fecit. Tandem die secunda Martii hoc anno, septuagenarius Romæ e vivis excessit, postquam per quinquaginta quinque annos Cardinalitiam dignitatem possederat. Corpus ejus in Jesuitarum Ecclesia terræ mandatum: ejus vero viscera in sanctorum Laurentii, & Damasi templo ante Aram maximam recondita fuere, ubi illius exequiis intererant quadraginta duo Cardinales, funus ejus comitante universo populo, qui in uberimas lacrimas effusus patriæ, & pauperum Patrem deplorabat: nihilominus eidem crimini datur, quod plus æquo Judæos protexerit, hac enim de re Sadoletus illum redarguebat in quadam epistola typis impressa.

§. XV.

*Prosper Sanctacrucius Cardinalis
mortuus.*

*Ciac. p. 590.
Pallav. hist.
Conc. Trid.
passim. Sadolet
elog. Card.
Justiniani
hist des
Kveg. de
Tivoli.*

Tertio loco inter defunctos Cardinales recensendus venit Prosper Sanctacrucius Romanus Tarquinii Sanctacrucii Consistorialis Advocati filius anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo decimo tertio, vel juxta alios Scriptores decimo quarto die vigesima quarta Septembris natus, qui jam anno ætatis suæ septimo Pauli Ugolini magisterio traditus in latini, græcique idio-

idiomatis peritia tantos progressus fecit, ut vix duodecimum ætatis suæ annum egressus jamjam Isocratis orationem latine redderet: decimo autem tertio ætatis suæ anno, cum circa annum Christi millesimum quingentesimum vigesimum septimum pestilentia vis Romanam Urbem depopularetur, Prosper suo Patre, ac Matre orbatus omnibus suis spoliabatur, unde piam suorum amicorum, qui Patri suo sanguine juncti erant, opem implorare coactus fuit, & præcipue ad Antonium Urfinum Gravinæ Ducis Fratrem confugerat: transactis autem in paupertate annis amicitiam cum Antonio Theobaldo Ferrariensi contraxerat, a quo etiam plurimi habitus, ac beneficiis cumulatus ad jurisprudentiæ studium incitabatur: eapropter ipsius consilium secutus Magistrum sibi elegit Zannechinum, qui Patavii juris scientiam publice profitebatur. Postea ad preces Hieronymi Veralli, qui tum apud Venetos Nuntius erat, Prosper a Paulo III. sacri Senatus Advocatus renuntiabatur, hinc Patavium regressus utriusque juris lauream Doctor emeruit: inde Romam redux, ac plurium Cardinalium benevolentiam sibi concilians ab eis potenter protegebatur, variis beneficiis honoratus, porro tunc temporis annum ætatis

Sæcul. XVI.
A.C. 1589.

Sæcul. XVI. ætatis suæ vigesimum tertium agebat,
A.C. 1589. anno autem vigesimo octavo Auditor
 Rotæ nominatus Alexandrum Farnesium in Germaniam comitabatur, atque in hoc itinere hujus Cardinalis gratiam adeo dextre sibi devinciebat, ut ab eo temporis momento hic Prosperum omni officiorum genere cumulare unice intentus esset.

Dein a Paulo III. Chysamensem Episcopatum in Creta obtinuit, atque ab eodem Pontifice postea Sedis Apostolicæ Nuntius in Germaniam, Lusitaniam, Hispaniam, ac denique in Gallias decretus, ibidem tantam nominis sui famam comparabat, ut ad Catharinæ Medicæ Reginæ sollicitationem a Rege ad Arelatensem Archiepiscopatum, & demum regnante Pio IV. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quinto ad Romanam Purpuram nominaretur, ubi etiam in concilianda pace inter Hispaniæ Regem, & Antonium Navarræ Regem operam suam impendit, egitque de reparandis damnis, quæ Navarrus ob ditiones ab Hispanis occupatas perpeffus erat: præterea Prosper Sanctacrucius arcanorum Regni Gallici participes factus, e Francia Romam nonnisi sub Pontificatu Pii V. redierat, ubi etiam Presbyter Cardinalis, necnon Albanen-

banensis Episcopus renuntiatus est. **Sæcul. XVI.**
 Tandem Romæ die sexta, vel juxta **A.C. 1589.**
 aliorum sententiam, septima Octobris
 hoc anno, ætatis suæ septuagesimo
 sexto mortalitatem exiit in Ecclesia
 sanctæ Mariæ Majoris sepultus. Scri-
 psit quædam opuscula, atque inter alia
 decisiones Rotæ Romanæ, & gallica-
 rum rerum commentarium: insuper po-
 steris reliquit epistolas ad Fridericum
 Nauseam, aliosque eruditos Viros scri-
 ptas, necnon Constitutiones, & de-
 creta circa Lanificii officinam a Sixto V.
 Romæ erectam, præter varias oratio-
 nes, & tractatum nondum typis impref-
 sum de Legati Officio, qui Codex Ro-
 mæ in Jesuitarum Bibliotheca asser-
 vatur.

§. XVI.

Michaelis Baji fatum.

Post controversias inter Jesuitas, & *Miræus*
 utramque Facultatem Lovanien-^{e'log. p. 34.}
 sem, & Duacensem motas Michael Ba-^{Valer. Bibl.}
 jus Doctor nonnisi exiguo temporis spa-^{Belg. Ba-}
 tio vita superstes fuit; decessit enim hoc
 anno die decima sexta Septembris se-^{jana p. 242.}
 ptuaginta septem annos natus, post-
 quam per quindecim annos Facultatis
 Decanus, & per quadraginta omnino
 Theologiam publice professus erat.
 Sepultus is est Lovanii in Collegio Pon-
 tificio,